

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई ज्ञान रत्न दिन, मुरली सुनाउन। त्यसैले तिमीले कहिल्यै पनि मुरली मिस गर्नु हुँदैन, मुरलीसँग प्यार छैन भने बाबासँग प्यार छैन।”

प्रश्न:- सबैभन्दा असल चरित्र कुनचाहिँ हो, जो तिमीले यस ज्ञानबाट धारण गर्छौं?

उत्तर:- निर्विकारी बन्नु- यो सबैभन्दा असल चरित्र हो। तिमीलाई ज्ञान मिलेको छ- यो सारा दुनियाँ विकारी छ, विकारी अर्थात् चरित्रहीन। बाबा आउनु भएको छ निर्विकारी दुनियाँ स्थापना गर्न। निर्विकारी देवताहरू चरित्रवान् हुन्छन्। चरित्र सुध्निन्छ बाबाको यादबाट।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू! तिमीले पढाइ कहिल्यै मिस गर्नु हुँदैन। यदि पढाइ मिस गर्यौं भने पदबाट पनि मिस हुन्छौं। मीठा प्यारा रूहानी बच्चाहरू कहाँ बसेका छौं? ईश्वरीय आध्यात्मिक विश्व विद्यालयमा। बच्चाहरूलाई यो पनि थाहा छ- हरेक ५ हजार वर्षपछि हामी यस विश्व विद्यालयमा भर्ना हुन्छौं। त्यस्तै, यो पनि तिमी बच्चाहरू थाहा छ- बाबा, पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ। त्यसो त गुरुको मूर्ति बेग्लै, पिताको बेग्लै, शिक्षकको बेग्लै हुन्छ। यहाँ त मूर्ति एउटै छ। तर हुनुहुन्छ तीनवटै अर्थात् पिता पनि बन्नुहुन्छ, शिक्षक पनि बन्नुहुन्छ, गुरु पनि बन्नुहुन्छ। मनुष्यको जीवनमा यी तीन मुख्य हुन्। पिता, शिक्षक, गुरु उहाँ नै हुनुहुन्छ। तीनै पाटै स्वयं नै बजाउनु हुन्छ। एक-एक कुरा बुझेर तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ र यस्तो त्रिमूर्ति विश्व विद्यालयमा धेरैलाई ल्याएर उपस्थित गराउनु पर्छ। जुन-जुन विश्व विद्यालयमा पढाइ राम्रो हुन्छ त्यहाँ पढ्नेले अरूलाई भन्छन्- यस विश्व-विद्यालयमा पढ, यहाँ पढाइ राम्रो छ र चरित्र पनि सुध्निन्छ। तिमी बच्चाहरूले पनि अरूलाई लिएर आउनु पर्छ। माताहरूले माताहरूलाई, पुरुषहरूले पुरुषहरूलाई सम्झाउनु। हेर, उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ। यसरी सम्झाउँछन् वा सम्झाउँदैनन्, त्यो त हरेकले आफ्नो दिलसँग सोध्नु। कहिल्यै आफ्ना मित्र सम्बन्धीलाई, साथीलाई सम्झाउँछन्- उहाँ परमपिता पनि हुनुहुन्छ, परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, परम सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ? बाबाले सर्वश्रेष्ठ देवी-देवता बनाउनु हुन्छ, बाबाले आफू समान पिता बनाउनु हुन्छ। बाँकी उहाँको जो महिमा छ, त्यसमा आफू समान बनाउनु हुन्छ। बाबाको काम हो पालना गर्नु र प्रेम गर्नु। यस्ता बाबालाई अवश्य याद गर्नुपर्छ। उहाँको तुलना अरु कसैसँग पनि हुन सक्दैन। भन्न त भन्छन्, गुरुबाट शान्ति मिल्छ। तर उहाँले त विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। यस्तो त कसैले भन्दैनन्, म सबै आत्माहरूका पिता हुँ। यो कसैलाई थाहा छैन सबै आत्माहरूका बाबा को हुन सक्छ? एक बेहदका बाबा, जसलाई हिन्दु, मुसलमान, क्रिश्चियन आदि सबैले परमपिता अवश्य भन्छन्। बुद्धि अवश्य निराकारतर्फ जान्छ। यो कसले भन्यो? आत्माले भने परमपिता। त्यसैले अवश्य भेट्नु पर्छ। केवल बाबा भने तर कहिल्यै भेटेनन् भने उहाँ बाबा कसरी हुन सक्नुहुन्छ? सारा दुनियाँका बच्चाहरूको जो आशा छ त्यो पूर्ण गर्नुहुन्छ। सबैको कामना रहन्छ, हामी शान्तिधाममा जाऔं। आत्मालाई घर याद आउँछ। आत्मा रावण राज्यमा थाकिसकेका छन्। अंग्रेजीमा पनि भन्छन् ओ गड फादर! लिबरेट गर्नुहोस्। तमोप्रधान बन्दा-बन्दा पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा शान्तिधाममा जान्छन्। फेरि पहिला सुखधाममा आउँछन्। यस्तो होइन, पहिला-पहिला आएर विकारी बन्छन्। होइन। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यो हो वेश्यालय, रावण राज्य। यसलाई रौरव नरक भनिन्छ।

यस दुनियाँमा कति शास्त्र, कति पढाइका पुस्तकहरू छन्, यी सबै खतम हुन्छन्। बाबाले तिमीलाई यो जुन उपहार दिनु हुन्छ, त्यो कहिल्यै पनि जल्दैन। यो हो धारण गर्नु पर्ने। जुन काम नलाग्ने चीज छ त्यसलाई जलाइन्छ। ज्ञान कुनै शास्त्र होइन जसलाई जलाउन परोस्। तिमीलाई ज्ञान मिल्छ, जसबाट तिमी २१ जन्म पद पाउँछौ। यस्तो होइन, यसको कुनै शास्त्र छ, जसलाई जलाइन्छ। होइन, यो ज्ञान आफै प्रायः लोप हुन जान्छ। कुनै पढ्नु पर्ने किताब आदि छैनन्। ज्ञान-विज्ञान भवन नाम पनि छ। तर उनीहरूलाई थाहा छैन, यो नाम किन राखिएको हो, यसको अर्थ के हो? ज्ञान-विज्ञानको महिमा कति महान छ! ज्ञान अर्थात् सृष्टि चक्रको ज्ञान जुन अहिले तिमीले धारण गर्छौ। विज्ञान अर्थात् शान्तिधाम। ज्ञान भन्दा पनि तिमी पर जान्छौ। ज्ञानमा पढाइको आधारबाट फेरि तिमीले राज्य गर्छौ। तिमीले सम्झन्छौ- हामी आत्माहरूलाई बाबा आएर पढाउनु हुन्छ। नत्र भगवानुवाच लोप हुन

जान्छ। भगवान कुनै शास्त्र कहाँ पढेर आउनु हुन्छ र! भगवानमा त ज्ञान विज्ञान दुवै छन्। जो जस्तो हुन्छ त्यस्तै बनाउँछ। यो हो धेरै सूक्ष्म कुरा। ज्ञान भन्दा विज्ञान धेरै सूक्ष्म छ। ज्ञान भन्दा पनि पर जानु छ। ज्ञान स्थूल हो, हामीले पढाउँछौं, आवाज हुन्छ नि। विज्ञान सूक्ष्म छ, यसमा आवाज भन्दा पर शान्तिमा जानुपर्छ। जुन शान्तिको लागि नै भटकिन्छन्। संन्यासीहरूको पासमा जान्छन्। तर जुन चीज बाबाको पासमा छ त्यो अरु कसैसँग पनि मिल्न सक्दैन। हठयोग गर्छन्, खाल्डोमा बस्छन् तर यसबाट कुनै शान्ति मिल्न सक्दैन, यहाँ त मेहनतको कुरा छैन। पढाइ पनि धेरै सरल छ। ७ दिनको कोर्स गराइन्छ। ७ दिनको कोर्स गरेर फेरि कतै बाहिर गए पनि हुन्छ, यस्तो अरु कुनै लौकिक कलेजमा गर्न सक्दैनन्। तिम्रो लागि यो कोर्स नै ७ दिनको हो। सबै कुरा सम्झाइन्छ। तर ७ दिन कसैले दिन सक्दैनन्। बुद्धियोग कहीं न कहीं जान्छ। तिमी त भठ्ठीमा पर्यौ, कुनैको चेहरा नै देख्दैनथ्यौ। कसैसँग कुरा गर्दैनथ्यौ। बाहिर पनि निस्किदैनथ्यौ। तपस्याको लागि सागरको किनारमा गएर बस्थ्यौ यादमा। त्यस समयमा यो चक्र बुझ्नेका थिएनन्, यो पढाइ बुझ्नेका थिएनन्। सबैभन्दा पहिला त बाबासँग योग हुनुपर्छ। बाबाको परिचय हुनुपर्छ। फेरि पछि शिक्षक चाहिन्छ। पहिला त बाबासँग योग कसरी लगाउने, यो पनि सिक्नुपर्छ किनकि उहाँ बाबा हुनुहुन्छ अशरीरी, अरु त कसैले मान्दैनन्। भन्छन् ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। यसरी सर्वव्यापीको ज्ञान चल्दै आउँछ। अहिले तिम्रो बुद्धिमा त्यो कुरा छैन। तिमी त विद्यार्थी हो। बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो धन्दा आदि त गर, तर मुरली अवश्य पढ। गृहस्थ व्यवहारमा त ठीकै छ बस। यदि भन्छन् स्कूलमा जानु पर्दैन तब बाबाले के गर्नुहुन्छ। अरे, भगवान पढाउनु हुन्छ, भगवान-भगवती बनाउन! भगवानुवाच— मै तिमीलाई राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु। के भगवानसँग राजयोग सिक्दैनौ? यसै कोही बस्न सक्छ! त्यसैले तिमी भागेर आयौ। विषबाट (विकारबाट) बच्नको लागि भाग्यौ। तिमी आएर भठ्ठीमा पर्यौ, जो कसैले देख्न नसकोस्, भेट्न नसकोस्। कसैलाई देख्दैनथ्यौ। फेरि त दिल कोसँग लगाउने? भगवान पढाउनु हुन्छ, यो बच्चाहरूलाई निश्चय पनि छ। फेरि पनि बहाना गर्छन्, बिमारी छ, यो काम छ। बाबाले त धेरै शिफ्ट दिन सक्नुहुन्छ। आजकल स्कूलमा शिफ्ट धेरै दिन्छन्। यहाँ कुनै धेरै पढाइ त छैन। केवल बाबा र बादशाहीलाई बुझ्नको लागि बुद्धि राम्रो चाहिन्छ। अल्फ र बे— यो याद गर, सबैलाई बताऊ। त्रिमूर्ति त धेरै बनाउँछन् तर माथितिर शिवबाबा देखाउँदैनन्। यो कहाँ सम्झन्छन् र गीताका भगवान शिव हुनुहुन्छ, जसबाट यो ज्ञान लिएर विष्णु बन्छन्। राजयोग हो नि। अहिले यो हो धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म, कति सहज सम्झाउनु हुन्छ। किताब आदि त केही पनि हातमा छैन। केवल एक ब्याज होस्, त्यसमा पनि केवल त्रिमूर्तिको चित्र होस्। जसमा सम्झाउनु छ बाबाले कसरी ब्रह्माद्वारा पढाइ पढाएर विष्णु समान बनाउनु हुन्छ।

कैयौंले सम्झन्छन्— हामी राधा जस्तै बनीं। कलष त माताहरूलाई मिल्छ। अर्थात् राधाको धेरै जन्मको अन्त्यमा उनलाई कलष मिल्छ। यो रहस्य पनि बाबाले नै सम्झाउन सक्नुहुन्छ, अरु कुनै मनुष्य मात्रले जानेका छैनन्। तिम्रो पास सेन्टरमा कति धेरै आउँछन्। कोही त एक दिन आउँछन् फेरि ४ दिन आउँदैनन्। त्यसैले सोध्नुपर्छ यति दिनसम्म तपाईंले के गर्नुहुन्थ्यो? बाबालाई याद गर्नुहुन्थ्यो? स्वदर्शन चक्र घुमाउनु हुन्थ्यो? जो धेरै ढिला आउँछन् उनीहरूसँग लेखेर पनि सोध्नुपर्छ। कैयौं बदली भएर जान्छन् फेरि पनि कुनै सेन्टरको त अवश्य होला, उनलाई मन्त्र मिलेको छ— बाबालाई याद गर्नु छ र चक्र घुमाउनु छ। बाबाले त धेरै सहज कुरा बताउनु भएको छ। अक्षर नै दुई छन्— मनमनाभव, मलाई याद गर अनि वर्सालाई याद गर, यसमा सारा चक्र आउँछ। जब कसैले शरीर छोड्छन् भने भन्छन्— फलानो स्वर्ग गयो। तर, स्वर्ग के हो, कसैलाई थाहा छैन। तिमिले अहिले बुझ्नेका छौं त्यहाँ त राजाई हुन्छ। उच्चदेखि निम्नसम्म, धनवानदेखि गरिबसम्म सबै सुखी हुन्छन्। यो हो दुःखी दुनियाँ। त्यो हो सुखी दुनियाँ। बाबा धेरै राम्ररी सम्झाउनु हुन्छ। हुन त कोही दोकानदार होला वा जो होस्, पढाइको लागि बहाना गर्नु राम्रो लाग्दैन। आउँदैनन् भने उनीहरूसँग सोध्नुपर्छ, तपाईंले बाबालाई कति याद गर्नुहुन्छ? स्वदर्शनचक्र घुमाउनु हुन्छ? खान, पिउन, घुमफिर गर्नको लागि कुनै निषेध छैन। त्यसको लागि पनि समय निकालौं। अरुको पनि कल्याण गर्नु छ। सम्झ कसैको कपडा साफ गर्ने काम छ, धेरै मानिस आउँछन्। मुसलमान वा पारसी होला, हिन्दु होला, उनलाई भन— तपाईंहरू स्थूल कपडा धुलाइ गर्नुहुन्छ, तर यो जुन तपाईंको शरीर छ, यो त पुरानो मैलो वस्त्र हो, आत्मा पनि तमोप्रधान छ, उसलाई सतोप्रधान, स्वच्छ बनाउनु छ। यो सारा दुनियाँ तमोप्रधान, पतित कलियुगी पुरानो छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नको लागि लक्ष्य छ नि। अब गर वा नगर, मान वा नमान, तिम्रो मर्जी। तिमी आत्मा हो नि। आत्मा अवश्य पवित्र हुनुपर्छ। अहिले त तिम्रो आत्मा अपवित्र बनिसकेको छ। आत्मा र शरीर दुवै मैला छन्। त्यसलाई साफ गर्नको लागि तिमिले बाबालाई याद गर तब ग्यारेन्टी छ तिम्रो आत्मा १०० प्रतिशत पवित्र सुन बन्छ। फेरि गहना पनि राम्रो बन्छ। मान न मान तिम्रो मर्जी।

डाक्टरहरूको पास जाऊ, कलेजमा जाऊ, ठूला-बडाहरूको पासमा गएर चरित्र धेरै राम्रो हुनुपर्छ भनेर सम्झाऊ- यो पनि कति सेवा भयो। यहाँ त सबै छन् चरित्रहीन। बाबा भन्नुहुन्छ- पावन बन। पवित्र दुनियाँ थियो। अहिले पतित छ अर्थात् चरित्रहीन छ। चरित्र धेरै खराब भइसकेको छ। पवित्र नबनेसम्म सुध्दिनन्। यहाँ मनुष्य छन् नै कामी। अहिले पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँ एक बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ। पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ। यो चक्र हो नि। यस सृष्टि-चक्रमा ज्ञान धेरै राम्रो छ। त्यो पावन दुनियाँ थियो, जहाँ देवी-देवताहरूले राज्य गर्थे। अहिले तिनीहरू कहाँ गए? आत्मा त विनाश हुँदैन एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। देवी-देवताहरूले पनि ८४ जन्म लिएका छन्। अहिले तिमी समझदार बनेका छौ। पहिला तिमीलाई केही पनि थाहा थिएन। अहिले यो पुरानो दुनियाँ कति फोहरी छ, तिमीले महसुस गर्छौ बाबा जे भन्नुहुन्छ त्यो त अवश्य ठीक छ। त्यहाँ त हुन्छ नै पवित्र दुनियाँ। यो पवित्र दुनियाँ नुहुनुको कारण देवताको बदला हिन्दु नाम राखेका छन्। हिन्दुस्तानमा रहनेलाई हिन्दु भनिदिन्छन्, देवता हुन्छन् स्वर्गमा। अहिले तिमीले यस चक्रलाई बुझिसकेका छौ। जो-जो समझदार छन् उनले राम्रोसँग बुझ्छन्। जसरी बाबाले सम्झाउनु हुन्छ त्यस्तै फेरि बसेर दोहोर्याउनु पर्छ। मुख्य-मुख्य अक्षर नोट गर्दै जाऊ। फेरि सुनाऊ, बाबाले यो-यो प्वाइन्ट सुनाउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- म त गीताको ज्ञान सुनाउँछु। यो गीताको नै युग हो। ४ युग छन्, यो त सबैले जानेका छन्। यो हो धर्माऊ (लीप) युग। यस संगमयुगको बारेमा कसैलाई थाहा छैन, तिमीलाई थाहा छ यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो। मनुष्यले शिवजयन्ती पनि मनाउँछन् तर उहाँ कहिले आउनु भयो, के गर्नुभयो यो जानेका छैनन्। शिवजयन्ती पछि कृष्णजयन्ती, फेरि रामजयन्ती। जगत् अम्बा, जगत् पिताको जयन्ती त कसैले मनाउँदैनन्। सबै नम्बरवार आउँछन् नि। अहिले तिमीलाई सारा ज्ञान मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) हाम्रो बाबा परमपिता, परम शिक्षक, परम सद्गुरु हुनुहुन्छ- यो कुरा सबैलाई सुनाउनु छ। बाबा र बादशाहीको पढाइ पढाउनु छ।

२) ज्ञान अर्थात् सृष्टि चक्रको ज्ञानलाई धारण गरेर स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ र विज्ञान अर्थात् आवाज भन्दा पर शान्तिमा जानु छ। ७ दिनको कोर्स लिएर फेरि जहाँ रहे पनि पढाइ पढ्नु छ।

वरदान:- प्रकृतिद्वारा आउने परिस्थितिमाथि विजय प्राप्त गर्ने पुरुषोत्तम आत्मा भव ब्राह्मण आत्मा पुरुषोत्तम आत्मा हुन्। प्रकृति पुरुषोत्तम आत्माहरूको दासी हो। पुरुषोत्तम आत्मालाई प्रकृतिले प्रभावित गर्न सक्दैन। त्यसैले चेक गर- प्रकृतिको हलचलले आफूतिर आकर्षित त गर्दैन? प्रकृतिले साधन र सुविधाको रूपमा प्रभावित त गर्दैन? योगी वा प्रयोगी आत्माहरूको साधनाको अगाडि साधन स्वतः आउँछ। साधन साधनाको आधार होइन, साधनाले साधनहरूलाई आधार बनाइदिन्छ।

स्लोगन:- ज्ञानको अर्थ हो अनुभव गर्नु र अरूलाई अनुभवी बनाउनु।